

Konec hry na evropskou politiku. Jan Keller bez cenzury

- MANAGER007 | 21. března 2024

ČESKO / EU: Keller bez cenzury: Jan Keller dnes píše o tom, jak a proč se z celého projektu EU stává virtuální realita.

Necelé tři měsíce před volbami do Evropského parlamentu se ukazuje iluzornost jednotné Evropy. Celý úctyhodný projekt Evropské unie se začíná proměňovat v pouhou virtuální realitu. Základem tohoto projektu byla přece koordinace politik členských zemí v oblasti ekonomické, sociální, energetické, ekologické, zahraničně politické a několika dalších.

Pokud by nějaká Evropská unie dnes skutečně existovala, pak v oblasti zahraniční politiky by musel být jejím zosobněním vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku. Jeho úkolem je „zajišťovat politickou viditelnost a jednotný hlas Evropské unie v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky“. Má přispívat k formulování, přípravě a realizaci takové politiky a vést politický dialog se třetími stranami.

Kdo o tomto vysokém úředníkovi v poslední době vůbec co zaregistroval? Namísto jeho hlasu je slyšet jen vykřikování Emmanuela Macrona, který chce šikovat francouzskou armádu do boje s Ruskem. Tento svůj nápad dává najevo stále častěji a mluví o něm čím dál neodbytněji. Chvillemi budí zdání, že poté, co mu došla trpělivost, docházejí mu i nervy.

Už dříve jsme si tak nějak zvykli, že v Evropě, ve které jsou si všichni samozřejmě ve svých právech a vůbec ve všem naprosto rovni, mají při rozhodování přece jen někteří o něco větší slovo než jiní. Přece jen jde o projekt, který původně spojil hlavně Německo s Francií a třemi nebo čtyřmi dalšími méně hospodářsky rozvinutými a politicky silnými státy. S tím, jak se projekt postupně rozšiřoval, dostávalo se nově příchozím, řečeno diplomaticky, sice veškerého respektu, ne však vždy tomu odpovídajícího vlivu. Někteří se tomu pokoušeli vzpěčovat, jiní vydávali svoji bezpodmínečnou poslušnost za projev jakéhosi ryzího evropanství.

Pod heslem vyšší akceschopnosti sílily zejména v poslední době snahy prosadit zákaz práva veta. V tom případě by měla skupinka zakládajících členů opět spolehlivou většinu při jakémkoliv rozhodování. Někteří by se (teď už zcela zbytečně) pokoušeli reptat, jiní by to vydávali za další triumf svého evropanství.

To, co dělá v současné době francouzský prezident, staví na hlavu vše, co nás až dosud o sjednocující se Evropě učili. Nejde ani tak o to, že všechny ty řeči o mírovém úsilí vypadají nyní tak trochu neupřímně. Mnohem více šokující je, že hlava Francie se přestává ohlížet dokonce i na mínění Německa, tedy svého nejbližšího spoluzakladatele tohoto historického projektu.

To, co provádí Macron, staví na hlavu dokonce i celou debatu ohledně rušení práva veta. Už vůbec nejde o to, aby většina zemí získala právo nerespektovat hlasy těch, kdo se ocitli v menšině. Tady se přímo jeden člen celého spolku snaží ignorovat hlasy všech ostatních a postavit je před hotovou věc. To už nemá s nějakou společnou evropskou politikou společného vůbec nic.

V blížících se volbách do Evropského parlamentu by se měly kandidující osoby zcela jasně vyjádřit, zda skutečně usilují o myšlenku společné Evropy, anebo jsou připraveny vystavit bianco šek někomu, kdo si s existencí evropských regulí a institucí a patrně ani s existencí svých evropských spojenců

nedělá těžkou hlavu.

AUTOR: Jan Keller

[ZDROJ](#)